

Editor: Luminița Bratu
Copertă: Flory Preda
Tehnoredactare: Gabriela Stan
Corectură: Georgeta Nicolae

We know
books

Titlul original: A Book of Miracles
101 True Stories of Healing, Faith,
Divine Intervention, and Answered Prayers
All Rights Reserved
Copyright © 2010 by Chicken Soup for the Soul, LLC

Copyright © 2022 Editura Prestige pentru ediția în limba română

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
CANFIELD, JACK

**Supă de pui pentru suflet : cartea miracolelor : 101 povești adevărate,
despre vindecare, credință, intervenții divine și rugăciuni ascultate /**
Jack Canfield, Mark Victor Hansen, LeAnn Thieman. - București:
Prestige, 2022

ISBN 978-630-6506-03-3

I. Hansen, Mark Victor
II. Thieman, LeAnn

821.111

Tel.: 0732.55.88.33
www.edituraprestige.ro
www.facebook.com/edituraprestigeoficial

Supă de pui
pentru **Suflet®**

Cartea Miracolelor

101 povești adevărate, despre
vindecare, credință, intervenții
divine și rugăciuni ascultate

**Jack Canfield,
Mark Victor Hansen,
LeAnn Thieman**

Traducere de Roxana Popescu

PRESTIGE
București – 2022

Cuprins

Introducere, <i>LeAnn Thieman</i>	11
---	----

1

– Semne divine –

1. Fluturele galben, <i>Deborah Derosier</i>	14
2. Miracol pe ringul de dans, <i>BJ Jensen</i>	18
3. Care este semnul divin pe care l-ai primit? <i>Monica A. Andermann</i>	24
4. Îngerul cu grăuntele de muștar, <i>Patricia Morris, așa cum i-a relatat Lisei Dolensky</i>	28
5. Crucifixul, <i>David Michael Smith</i>	31
6. Îngerul din nămeți, <i>Marisa A. Snyder</i>	35
7. Micul miel, <i>Donna Paulson</i>	37
8. Miracolul lui Bonnie, <i>Kim D. Armstrong</i>	41
9. La pescuit de păstrăv curcubeu, <i>Brittany Newell, 16 ani</i>	43
10. Baloane de speranță, <i>Donna Teti</i>	47

2

– Puterea vindecătoare a unei rugăciuni –

11. Serafina, <i>Kristen Torres-Toro</i>	54
12. Cu bune și cu rele, <i>Martha Moore</i>	59
13. Miracolul lui Mariette Reis, <i>Gisele Reis,</i> <i>asa cum i-a relatat lui Mariei-Therese Miller</i>	62
14. Ultimele cinci săptămâni de viață, <i>Heidi J. Krumenauer</i>	66
15. Probleme de inimă, <i>Keisha Bass</i>	69
16. Fata-miracol, împrumutată <i>Johnna Stein</i>	75

17. Micuța Loren, <i>Kim D. Armstrong</i>	79
18. Miracolul de weekend, <i>Jeanne Hill</i>	83
19. Camera cea goală, <i>Elaine Hanson, așa cum i-a relatat Lindei Osmundson</i>	87
20. Captiv sub o piatră de mormânt, <i>Mandy Hastings</i>	93
21. Micul miracol al lui Dumnezeu, <i>Kelly Stewart Rich</i>	98

3

– Dragostea din tărâmul de dincolo –

22. Cu dragoste, <i>Sarah, Mary Z. Smith</i>	104
23. Trandafiri pentru Wendy, <i>Wendy Delaney</i>	106
24. Lanțul iubirii, <i>Paula J. Coté</i>	109
25. Luca 16, <i>Lisa Jo Cox</i>	113
26. Spiritele din cimitir, <i>Bobbie Clemons-Demuth</i>	116
27. Un dar de aur, <i>BJ Jensen</i>	121
28. George, <i>Donna Hartley</i>	125
29. Instantanee de pe lumea cealaltă, <i>Judy Lee Green</i>	130
30. Iubirea nu pierde niciodată, <i>Terri Ann Meehan</i>	134
31. Muzica mamei, <i>Yolanda Mortimer</i>	136
32. Ascultă vocile îngerilor, <i>Cindy Golchuk</i>	139

4

– Mesagerii Lui –

33. Este în regulă, Marcia! <i>Marcia Swearingen</i>	144
34. Crede, <i>Laurel A. Smith</i>	148
35. O livrare divină, <i>Lynn Worley Kuntz</i>	152
36. Fiul Tâmplarului, <i>Teresa Anne Hayden</i>	154
37. Plăcinta de dovleac, <i>Mary Vaughn, așa cum i-a relatat lui Sally O'Brien</i>	158
38. Miracolul dintre nori, <i>Jane McBride Choate</i>	162

6 Jack Canfield, Mark Victor Hansen, LeAnn Thieman

39. L-ai văzut pe băiatul acela? <i>Kristen Hope</i>	164
40. Îngerașii, <i>Monica Matzner</i>	169

5

– Izbăvirea lui Dumnezeu –

41. Ieșind din întuneric, <i>R.J. Thesman</i>	172
42. Surpriza de la solul Său, <i>David Heeren</i>	175
43. Sfidând moartea, <i>Kim D. Armstrong</i>	178
44. Clopoșelul adevărului, <i>Morgan Hill</i>	181
45. Nu ești singură, <i>Pat Kane</i>	185
46. Salvată de mâna dumnezeiască, <i>Mita Banerjee</i>	189
47. Cadoul aniversar, <i>Amy S. Tate</i>	192
48. În mâinile sale, <i>Michelle Sedas</i>	196
49. Miracolul de Paște, <i>Diane Ganzer</i>	199
50. Vorbind din inimă, <i>Denise Colton-D'Agostino, așa cum i-a relatat Barbarei Canale</i>	202
51. Ai puțină credință! <i>Emily Weaver</i>	206
52. Se poate întâmpla de două ori, <i>Veronica Shine</i>	210
53. Intuiția unei mame, <i>Ellen Javernick</i>	214
54. Miracolul din Grecia, <i>Mary Treacy O'Keefe</i>	217

6

– Rugăciuni ascultate –

55. Miracol pe Râul Hudson, <i>Warren F. Holland</i>	222
56. Aprovizionarea cu miracole, <i>Elisa Yager</i>	227
57. Miracolul din munți, <i>Doug Heyes, Jr.</i>	231
58. Mânată de credință, <i>Courtney Rusk</i>	237
59. Credința lui Summer, <i>Tina Wagner Mattern</i>	240
60. Evadarea din iad, <i>Herchel E. Newman</i>	246
61. Să ne amintim să ne rugăm, <i>Connie Sturm Cameron</i>	251

62. Întâlniri în miez de noapte, <i>Shannon Woodward</i>	255
63. Ciclul abandonării absolute, <i>Kimberly McLagan</i>	259
64. Cere și ți se va da, <i>Gene F. Gigglesman,</i> <i>medic veterinar</i>	264
65. Ruth și Naomi, <i>Joan Clayton</i>	267
66. Chemarea la rugăciune, <i>Sharon L. Patterson</i>	269
67. Puterea de a te abandona, <i>Jeri Chrysong</i>	272

7

– Îngeri printre noi! –

68. Îngerul călăuzitor, <i>Lava Mueller</i>	278
69. Îngerul recunoștinței, <i>Cynthia Bilyk</i>	283
70. Îngerul din râu, <i>Connie Milardovich Vagg</i>	288
71. Îngerul, <i>Rosemary Goodwin</i>	291
72. Prima înmormântare, <i>David S. Milotta</i>	295
73. Îngerul cu patru picioare, <i>Jennifer Crites</i>	298
74. Banca din parc, <i>Barbara Davey</i>	300
75. Paznicul fratelui meu, <i>Romona Olton</i>	304
76. Bărbatul ploii, <i>Kathleen Rice Kardon</i>	307
77. Într-o noapte friguroasă de iarnă, <i>Debra Manford</i>	311
78. Îngerul cu cotlete de porc, <i>Jaye Lewis</i>	315
79. Uraganul Ike, <i>Dawn J. Storey</i>	319

8

– Miracolele fiecărei zile –

80. Miracolele fiecărei zile, <i>Beverly F. Walker</i>	324
81. Parabola poșetei, <i>Heidi H. Grosch</i>	326
82. Puterea unui bănuț, <i>Leesa Culp</i>	329
83. Bancnote de douăzeci de dolari căzute din cer, <i>Terri Ann Meehan</i>	332

84. Bidonul cu lapte, <i>Terrie Todd</i>	334
85. O livrare specială, <i>Lynn McGrath</i>	336
86. Miracolul de la automat, <i>Mary Edwards, Pastor</i>	338
87. Un trandafir extrem de special, <i>Sandra Life</i>	340
88. Îngerul meu, <i>Carlo, Theresa Chan</i>	342
89. Terry, <i>LeAnn Thieman</i>	346

9

– Întâlniri divine –

90. Rău famat, <i>Bernadette Agronsky</i>	354
91. Spiritul din clasă, <i>Kristy Duggan</i>	358
92. Un dar oferit unul altuia, <i>Kristi Hemingway</i>	361
93. Un scop mareț, <i>Tom Lagana</i>	369
94. O întâlnire miraculoasă, <i>Janeen Lewis</i>	374
95. O ploaie de trandafiri, <i>Diana M. Amadeo</i>	379
96. Fermecătoarea brățară norocoasă, <i>Marianne LaValle-Vincent</i>	384
97. Miracolul din munți, <i>Mark Rickerby</i>	387
98. Phil și Louise, <i>Terry Gniffke, așa cum</i> <i>i-a relatat lui Darlene Palermo</i>	391
99. Voi preface întunericul în lumină, <i>Mark Rickerby</i>	395
100. Harul Crăciunului, <i>Mary Z. Smith</i>	397
101. Asemănare de familie, <i>Pam Durant Aubry</i>	401

Fă cunoștință cu cei care ne-au împărtășit poveștile	401
Fă cunoștință cu autorii	422
Mulțumiri	425
Îmbunătățește-ți viața de zi cu zi	427
Împărtășește-ne povestea ta	428

- LeAnn Thieman

Cartea Miracolelor

Semne divine

*„Dacă nu te vor crede”, a zis Domnul,
„și nu vor asculta de glasul celui dintâi semn,
vor crede glasul celui de-al doilea semn.”*

- Exod 4:7-9

Supă de pui pentru **Suflet**

Fluturele galben

*Pentru ce te mâhnești, suflete, și gemi înăuntrul meu?
Nădăduiește în Dumnezeu, căci iarăși Îl voi lăuda.*

– Psalmii 42:5

Când eram mică, cel mai mare vis al meu era acela de a deveni mamă. Mereu spuneam că-mi doresc patru copii - doi băieți și două fete. Am crescut și am fost binecuvântată cu acel vis devenit realitate. Îmi iubeam copiii mai mult decât propria viață. Stăteam deseori în prag și-i urmăream jucându-se afară. În momentele acelea, reflectam doar la cât eram de binecuvântată și de fiecare dată mă minunam la gândul că toți erau ai mei.

Ca majoritatea mamelor, în subconștient mă temeam că ceva rău avea să li se întâmple. Din nefericire, coșmarul s-a îndeplinit.

Când soțul meu a venit să-mi dea vestea, n-a fost nevoie să rostească nicio vorbă. L-am privit direct în suflet în noptea aceea, când m-am uitat în ochii lui. Fiul nostru cel mare, Josh, care avea paisprezece ani, fusese lovit de o mașină și murise.

Anii ce au urmat parcă au zburat, în timp ce sufletele noastre agonizau, încercând să învețe să trăiască fără el.

Câțiva ani mai târziu, într-o frumoasă zi de primăvară, eu și fiica mea Chelsea mergeam la pescuit. Era pasiunea noastră preferată și eram veșnic nerăbdătoare ca vremea să se încălzească suficient, cât să ne permită să mergem din nou. Înfloriseră narcisele, iar mirosul de iarbă proaspăt cosită umplea văzduhul. Totul în jurul nostru părea să revină la viață, iar noi nu făceam excepție, chiar și pentru o zi.

Ne-am luat gălețile și undițele, apoi am sărit gardul cel vechi și am coborât spre malul micului golf. M-am uitat înapoi spre Chelsea care rămăsese puțin în urmă și am văzut cum cel puțin treizeci de fluturi albi îi dansau împrejur. Era o priveliște divină și mă întrebam dacă nu cumva Josh ar putea comunica cu noi de-acolo de unde era. Așa că l-am strigat de mai multe ori.

– Josh, dacă ești aici, te rog, trimite-ne un fluture galben.

Apoi m-am oprit în loc și am așteptat ca fiica mea să mă prindă din urmă, apoi i-am spus:

– Dacă vezi un fluture galben, înseamnă că Josh este aici cu noi.

– De unde știi? M-a întrebat.

– Știu, pentru că eu i-am cerut să ne trimită unul, dacă este aici.

Apoi am început să-l strigăm amândouă.

– Josh, te rugăm, trimite-ne un fluture galben, ca să fim sigure că ești aici cu noi.

– Doamne, te rugăm, permite-i lui Josh să ne trimită un fluture galben.

Apoi, deodată, un fluture mare, galben, cu aripi rotunjite, a apărut de nicăieri chiar în fața mea, la nici 10 centimetri distanță! Am rămas amândouă cu gura căscată, privirile ni s-au întâlnit și când ne-am întors din nou capetele, fluturele deja dispăruse la fel de repede cum își făcuse apariția. Nu-l mai vedeam nicăieri, dar nici

nu mai era nevoie. Primiserăm răspunsul de care aveam nevoie. Cu un sentiment de pace deplină, ne-am reluat drumul spre golf, spunând:

– Hai, Josh, să pescuim!

~ Deborah Derosier

„Sunt, oare, fluturii mici aluzii ce ne reamintesc că îngerii sunt printre noi?”.

Supă de pui

pentru **Suflet**

Miracol pe ringul de dans

*Încrede-te în Domnul din toată inima ta
și nu te bizui pe înțelepciunea ta!*

– Proverbe 3:5

De când eram încă o copilă, visam să devin artistă, să cânt, să dansez și să joc teatru. Ironia a făcut să mă nasc infirmă, iar la vârsta de zece ani m-am îmbolnăvit de poliomielită așa că dansul rămăsese o provocare. Cântam atât de fals, că-i înfioram efectiv pe cei din jur. Curând, toată bucuria mea exuberantă și entuziasmul pentru artă au făcut loc îndoielilor în forțele proprii și unei stime de sine scăzute. Mi-am înăbușit toate aspirațiile copilăriei și rugăciunile, le-am împachetat cu grijă și le-am așezat la loc de cinste pe un raft prăfuit.

Jumătate de secol mai târziu, atunci când mi-am vindecat mai multe afecțiuni și probleme legate de respectul de sine, latura mea creativă până atunci domolită a ieșit la iveală și am acceptat să regizez un spectacol de teatru organizat în cadrul bisericii noastre.

Pentru că se apropia cea de-a cincizeci și doua aniversare a mea, prietenii m-au convins să particip alături de ei la Seminarul Anual al Artiștilor Creștini, ce avea loc în

Munții Stâncoși unde sute de artiști creștini se adunau pentru a participa la competiție, repetau și se bucurau de spectacolul nocturn oferit de celebrități de elită.

Curajul meu creștea. Aveam șansa să învăț de la artiști cu experiență din lumea teatrului. Dar întâmpinam un obstacol major...era limitativ din punct de vedere financiar.

M-am rugat.

– Doamne, dacă tu vei vrea ca eu să învăț despre artă în cadrul bisericii, voi avea nevoie de ajutor financiar.

În decursul unei săptămâni, am primit, în mod neașteptat, mai multe cecuri care au acoperit toate cheltuielile!

Am căzut, recunoașcătoare, în genunchi.

– Doamne, sunt compleșită de generozitatea Ta. Dacă mi-ai deschis ușa aceasta, oare, care este planul Tău?

Nu eram pregătită să primesc răspunsul imediat pe care-l percepeam deja în mintea mea.

– Dansează pentru Mine! Cu un ecou și mai puternic în inima mea, am auzit din nou: Dansează pentru Mine la concurs!

Nu înțelegeam. Puțina mea experiență în materie de dans se limita la a performa în intimitatea propriei sufragerii. Gândul însuși de a dansa în public la vârsta și la gabaritul meu mă amuza.

– Chiar vreau să te ascult, Doamne, dar nu înțeleg.

Cu toate astea, aceste rugăciuni pe care le rostesc în sufletul meu m-au inspirat să creez o rutină de dans, așa că m-am lăsat purtată pe calea aerului până în Colorado. Priveliștea din Parcul Estes amintea de o broșură de călătorie viu colorată, cu lacuri sclipitoare și pini înmiresmați. Parcă eram în paradis.

În dimineața de luni mă aflu, ezitantă, în fața celorlalți concurenți. Cei mai mulți erau adolescenți. Urmărindu-i cum se încălzeau, am presupus că dansau încă de când se aflau în burțile mamelor lor, atât de desăvârșit le era dansul. Îmbrăcați cum erau în costumele lor mulate de

dans, executau mișcări splendide, de a căror existență eram străină. Paradisul mi se transforma într-un coșmar.

Cei patru jurați erau dansatori profesioniști.

Erau alocate trei minute pentru criticile lor constructive, la sfârșitul rutinei fiecărui concurent. Mă simțeam depășită de situație; îmi așteptam rândul, îmbrăcată într-un costum improvizat, confecționat dintr-o draperie refolosită, veche, simplă, de culoare bej.

Când mi s-a strigat numele am făcut, sfioasă, un pas în față, încercând fără succes să-mi ascund fizicul bătrân de jumătate de secol.

– Ce caut eu aici, Doamne? urlam în sinea mea. Chiar trebuie să-mi calc pe inimă și să dansez în public, pentru Tine.

A început să cânte muzica. Am dansat. Muzica s-a oprit.

Așteptam pe ringul de dans singură, fără apărare, ca jurații să delibereze; mă simțeam plină de dubii și descurajată.

Într-un final, după un timp ce a părut o eternitate, președinta juriului s-a ridicat. Așteptam încordată everdictul. Tăcerea ei îmi răsuna în urechi. În cele din urmă, a șoptit:

– Extraordinar!

Un singur cuvânt drept verdict? Oare își găsea cu greu cuvintele pentru că nu era nimic de spus despre această bătrână patetică? Jurații nu aveau de gând să aprecieze nici măcar efortul și curajul meu?

Fața mi s-a îmbujorat de umilință, mi-am plecat capul și m-am furișat în afara ringului, profund mâhnită.

Concurenților li se comunicase că era necesar să participe la toate cursurile de dans din timpul săptămânii pentru a fi eligibili să participe la concurs. Mă dădeam de ceasul morții. Atât cursurile de dans, cât și cele de teatru se desfășurau în același timp. Voiam să împlinesc voia lui Dumnezeu, dar situația devenea cât se poate de supărătoare.

Descurajată, vârsând lacrimi amare, am decis că era mai bine să mă retrag din competiția de dans și să încetez cu acea mascaradă copilărească. Așa aveam să pot participa la repetițiile de teatru. Speram ca Dumnezeu să înțeleagă că uneori ceea ce ne cere este mult prea dificil și presupune prea multe sacrificii.

Încă o dată, o rugă și mai insistentă și mai stăruitoare mi-a încolțit în minte.

– Dansează pentru Mine!

Cu mari eforturi, am cedat.

Participarea la lecțiile de dans impuse îmi întindea la maxim nu doar nivelul abilităților mele, ci și picioarele, care erau supuse unor mișcări de contorsionism cât se poate de inconfortabile. Mușchi de care uitasem ani la rând amenințau să se revolte.

Doar pe jumătate lucidă, din pricina efortului, m-am prăbușit pe scaunul meu la concertul de joi seara. Ceea ce am auzit atunci când maestrul de ceremonii a anunțat finaliștii competiției m-a determinat să mă ridic în capul oaselor ... numele meu! Era o greșeală ... sau un miracol? Nu mai conta. Le puteam spune tuturor celor care îmi oferiseră ajutor financiar, care se rugaseră pentru mine și mă încurajaseră, că încrederea pe care mi-o acordaseră nu fusese în van.

Mă aflam în camera mea, înainte de competiția finală, ce avea loc vinerea, iar inima îmi era plină de recunoștință.

– Îți mulțumesc, Doamne, pentru că mi-ai ascultat rugăciunea. Pentru prima dată în viața mea, mă simt cu adevărat o dansatoare. Pot să mai fac ceva pentru Tine?

Răspunsul sosit mi-a învăluit ființa.

– Dansează pentru Mine...fără să porți peruca.

Groaza mi-a cuprins inima și am tresărit de parcă aș fi văzut un șarpe cu clopoței.

– M-aș simți goală fără perucă, Doamne. N-aș putea să fac asta. Fac orice altceva! Dar, te rog, nu-mi cere asta!

Purtasem perucă timp de șaptesprezece ani. Operația de extirpare a tumorii și cele două atacuri de cord din 1980 au făcut ca buclele mele bogate și roșcate să cadă în smocuri. Părul drept și rar de un gri cenușiu ce creștea în locul lor mă stânjenea. Gândul de a merge undeva, oriunde, fără „plasa de siguranță” mă paraliza.

Mă simțeam consumată de un freamăt copleșitor, pentru că nu înțelegeam. De ce continua Dumnezeu să-mi ceară imposibilul?

– Încrede-te în Dumnezeu cu toată ființa ta și nu te baza pe limita propriei tale înțelegeri! Îmi trecea prin minte. Voiam să mă încred, să fiu supusă, dar în mod evident, în mine se ducea o luptă.

Cu ultimele puteri, m-am abandonat. I-am oferit lui Dumnezeu darurile cele mai grele...supunerea, ascultarea și încrederea. Aveam să mă întorc acasă un cu totul alt om, o învingătoare, indiferent de deznodământul competiției. Mi-am scos încet peruca și, așa, „goală” și umilă, m-am îndreptat spre locul unde avea loc competiția finală.

Când s-au încheiat momentele artistice, m-am simțit ușurată și, în tăcere, mi-am declarat îndeplinit angajamentul făcut. Dădusem tot ce avusesem de dat. De data aceasta părăseam sala de spectacol cu capul sus.

Președinta juriului s-a apropiat de mine.

– Îmi place noua ta coafură, BJ. Ai făcut o treabă extraordinară astăzi.

Am zâmbit grațioasă.

– Mă simt privilegiată să fiu eu cea care îți spune că juriul te-a votat în unanimitate câștigătoare competiției!

Uluită cum eram, singurul gând care-mi trecea prin minte era:

– Și paharul Tău m-a adăpat. Ți mulțumesc, Doamne, pentru miracole!

– Tu ești câștigătoare marelui premiu dintre toți participanții. Vei dansa în mijlocul scenei, în încheierea ceremoniei de astă seară.

Am izbucnit în lacrimi. Dumnezeu a făcut un miracol și a răspuns rugăciunilor unui copil afon și infirm. Mi-a răsplătit supunerea și curajul în feluri în care nu m-aș fi așteptat nici în visurile mele cele mai frumoase.

În noaptea aceea, această bunică izbăvită, cu coafură „au naturel” în nuanțe de gri, tunsă pixie, a apărut în fața a 600 de participanți și 3.000 de spectatori pentru a-și dansa mărturia cu privire la depășirea circumstanțelor și limitărilor vieții.

Ce experiență incredibil de înălțătoare!

~ BJ Jensen

